

van de Volksgezondheid in de geteisterde gebieden inmiddels reeds verdeeld. Veel meer motorvoertuigen zullen echter nog moeten volgen.

Terwijl bovenstaande regeling werd voorbereid, werden reeds, om onmiddellijk eenige verlichting in den moeilijken toestand van de artsen te kunnen brengen, de volgende regelingen getroffen:

a. Een arts, die door aankoop of bruikleen een motorvoertuig tot zijn beschikking heeft gekregen, kan hierop van den Gewestelijken Rijksverkeersinspecteur een rijvergunning krijgen, indien de Geneeskundig Inspecteur van de Volksgezondheid die noodig oordeelt en een urgentie-verklaring afgeeft. Indien dit motorvoertuig dient ter vervanging van een ander motorvoertuig, dat reeds bij den arts in gebruik was, maar dat bij voorbeeld voorloopig onherstelbaar is, moet er rekening mee worden gehouden, dat het laatste motorvoertuig ter beschikking komt van het Regeeringsdirectoraat voor motorvoertuigen (R.D.M.) te Rotterdam.

b. Aankoopvergunningen zijn alleen noodig voor zoo genaamde „dumpwagens” en nieuw geïmporteerde motorvoertuigen. Aanvragen voor een aankoopvergunning moeten bij den Gewestelijken Rijksverkeersinspecteur worden ingediend, voorzien van een urgentie-verklaring van den Geneeskundig Inspecteur van de Volksgezondheid van de provincie. De Rijksverkeersinspecteur zendt deze aanvragen, voorzien van zijn advies, naar het R.D.M. te Rotterdam, waar ten slotte over de aanvraag beslist wordt en van waar de aanvragende arts bericht krijgt.

c. Tweedehandsch motorvoertuigen kunnen zonder aankoopvergunning worden gekocht. De Rijksverkeersinspectie laat het motorvoertuig hierbij naar waarde taxeeren, waarvoor een bewijs aan den verkooper wordt uitgereikt, die dit aan den koper moet ter hand stellen.

Voor de op deze wijze verkregen motorvoertuigen kan, als onder a. genoemd, een rijvergunning worden verkregen.

De onder a, b en c gemelde maatregelen blijven van kracht, naast de onder 1e en 2e beschreven, in werking komende regeling.

Aan alle aanvragers van een motorvoertuig, alsook aan allen, die bij de verdeeling van de motorvoertuigen zijn ingeschakeld, wordt dringend verzocht aan bovengenoemde regelingen streng vast te houden, ook voor de moeilijke en ingewikkelde gevallen. Afwijkingen van genoemde regelingen, en pogingen plaatselijke de zaken anders te regelen, geven onherroepelijk vergroting van de verwarring en vertraging in de voorziening der artsen. Door vast te houden aan de vastgestelde regelen, zal geleidelijk een meer geregelde toestand en daardoor verbetering voor de artsen e.a. verkregen kunnen worden.

Den Haag, 15 December 1945

C. BANNING,

Geneeskundig Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid

ERNSTIGE HYPOTHERMIE EN SCHILDKLIER

Naar aanleiding van het artikel van dr. A. DE MINJER, in het Noodnummer van 1 December l.l., over ernstige hypothermie en schildklier, wil ik op de proeven van ABDERHALDEN wijzen. Deze vond bij duiven lijdende aan aneurinedeficiëntie schildklierhypofunctie, ja, zelfs schildklieratrofie. Ik beschreef in dit *Tijdschrift*, 6 Febr. 1943, een slecht gevoede vrouw lijdende aan pellagra en myxoedeem. De mogelijkheid, dat de schildklieratrofie bij de door dr. DE MINJER geschreven patiënten een gevolg van de ondervoeding was, bestaat, hetgeen niets afdoet aan de wellicht waardevolle suggestie om in dergelijke gevallen schildklierpraeparaten te probeeren. Mijn patiënte maakt het goed, zij gebruikt nog steeds schildklierpoeder.

Rotterdam, 6 Dec. 1945

S. A. TEN BOKKEL HUININK

MULTIPLE ETTERIGE HUIDAANDOENINGEN

Naar aanleiding van het stukje van collega G. VAN VEEN in het Noodnummer van 1 December het volgende:

Sinds 2 jaar gebruik ik, naar aanleiding van een mondelinge mededeeling van collega VAN DER POLL te Elspeek, die daar ook veel succes mee had, bij multiple etterige huid-aandoeningen prontosil met groot succes. Vooral kinderen met enorme pyodermieën

reageeren zoo prompt, dat de medicus zich welhaast een toovenaar voelt. De doseering is als volgt (COLEBROOK en KENNY):

Kinderen tot $\frac{1}{2}$ jaar:	2 ×	daags	$\frac{1}{3}$	tablet	à	0.3 g
$\frac{1}{2}$ —1	„	3 ×	„	$\frac{1}{3}$	„	„ 0.3 „
1—2	„	3 ×	„	$\frac{1}{2}$	„	„ 0.3 „
2—6	„	4 ×	„	1	„	„ 0.3 „
6—12	„	2—3 ×	„	1	„	„ 0.3 „

Volwassenen: 6 (3 × 2) tabl. à 0.3 g per dag. Dit gedurende 5 dagen. Nooit heb ik hier eenig nadeel van gezien. Dat deze behandeling de voorkeur verdient boven die met cibazol, is ook reeds beschreven door dr. G. A. LINDEBOOM 1) Deze wijst het sulfanilamide reeds aan als: „the drug of choice” en pas wanneer dit mocht falen is een proef aangewezen met sulfathiazol.

Virulente zweren met liq. Burowi behandelen, zooals collega VAN VEEN schrijft, lijkt mij wat griezelig: hoe gauw wordt dit niet een broedstoof voor de bacteriën, vooral bij wat zorgeloze ouders, die niet voor tijdige verversching zorgen. Moet bepaald de zweer met iets worden bestreken, dan is mij steeds een 3 à 5 pCt. ichthyolzalft uitstekend bevallen. Op hinderlijke korsten eventueel wat pasta LASSAR.

's-Gravenhage, 4 December 1945

J. W. M. HORJUS

BERICHTEN

BUITENLAND

AMERIKA. — NOBEL-PRIJZEN. De Deen H. DAM, thans werkzaam in het Strong Memorial Hospital te Rochester, en E. A. DOISY te Saint Louis ontvingen den NOBEL-prijs-1943 voor hun onderzoekingen over vitamine K. DAM ontdekte het vitamine K bij kippen, die op bepaald dieet neiging tot bloedingen toonden; DOISY heeft het synthetisch bereid.

De NOBEL-prijs-1944 voor geneeskunde werd uitgereikt aan ERLANGER (Washington) en GASSER (New York) voor hun werk over het verband tusschen functie en vorm der motorische en sensibele zenuwen (*Press. méd.* 1945, blz. 275).

DUITSCHLAND. — HET KAMP TE BELSEN. De *British Medical Journal* van 9 Juni 1945 bevat het Preliminary Report over het „Belsen Camp” van W. R. E. COLLIS en een redactioneel artikel over hetzelfde onderwerp onder den titel „Horror Camp”.

Blijkens een referaat in de *Presse médicale* van 28 Juli rekent de redactie van het Engelsche tijdschrift niet slechts de 8 tot 10 duizend onbegraven dooden en den physieken toestand der overlevenden tot de verschrikkingen, zij werd ook getroffen door den angst der overlevenden voor een intraveneuse inspuiting; de Duitsche kampartsen zouden namelijk bij vele zieken benzol of creosoot hebben ingespoten, om het transport naar het crematorium te bevorderen. Het zou onjuist zijn te meenen, zoo besluit de redactie, dat alle Duitsche artsen aan hun collega's te Belsen gelijk zijn; maar al te spoedig vergeten beteekent onrecht tegenover de duizenden en nog eens duizenden, die in de Duitsche kampen zijn dood gemarteld.

FRANKRIJK. — NIEUW MIDDEL TEGEN LEPRA. Op Madagascar neemt men bij lepra proeven met Asiaticoside, een glycoside, verkregen uit *Hydricola asiatica*, een kleine plant, behoorende tot de Umbellifera (*Presse méd.* 1945, blz. 426).

— WETENSCHAPPELIJKE GRUWELDADEN. De Académie de Médecine heeft aan een commissie opgedragen haar te rapporteeren over de geneeskundige proefnemingen, die in de Duitsche kampen zijn genomen. Ter tafel waren histologische praeparaten van testes van menschen, bij wie enkele weken tevoren stoffen in het parenchymateuse weefsel waren ingespoten. Uit betrouwbare bron vernam men een rapport over verwijdering van den uterus bij levenden na kunstmatige bevruchting (*Presse méd.* 1945, blz. 258).

— FRANSCHЕ BIBLIOGRAPHIE VAN ANGLO-AMERIKAANSCHЕ LITERATUUR. De *Presse méd.* geeft in haar nummer van 9 Juni 1945 een beperkte bibliographie van gedurende de

1) De nieuwe chemotherapie in de praktijk, blz. 64.